



THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/1/64/News/87

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 149 Jaffna, Friday, 6 & 13 January 1989 Nos. 1 & 2

RIGHTOUSNESS EXALTETH A NATION BUT UNISIA A REPROBATE

Subscription
Rs. 50 per year.
For Advertisements
Apply to:
The Manager
Morning Star, Vaddukoddai.

UNDELIVERED ISSUES
Please re-address
all undelivered issues
of the MORNING STAR to
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukoddai.

VACANCIES

St. John's College, Jaffna.

1. Teacher for Primary School with A/L to teach English, Western Music and Percussion Band.
2. Estate Supervisor with experience in labour management and maintenance.
3. Farm assistant with qualification in poultry and dairy.
4. Assistant Librarian with Library experience.

Applications close on
31st January 1989.

— Principal

NEWS

PRIZE DAY AT ST. PATRICK'S COLLEGE

Mrs. Rev. D. Deogupillai, the Bishop of Jaffna presided at the Prize Day Function of St. Patrick's College, Jaffna which was held on Friday the 18th of November, 1988. Mr. Rajan A. Kadirgamar, Principal Emeritus, Jaffna College, Vaddukoddai was the Chief Guest. Mrs. Mahilmalar Kadirgamar gave away the prizes.

The Rector Rev. E. G. A. Francis Joseph presented the annual report for 1987 which encompassed school activities of 1986 and 1987. The vote of Thanks proposed by the Head Prefect, R. Milavalan was seconded by Mr. Cyril F. Swampillai.

The function concluded with the Papal Anthem.

Christmas Carols at the University Christian Student's Centre.

Once again the University Christian Student's Centre was agile with the Undergraduates when they had their Christmas Carols on Saturday 10th December at 9.30 in the morning.

The Centre with its sylvan surrounding was an appropriate venue for the Undergraduates to bring to the people the message of the new born Christ. The Chapel had a traditional touch on that day, with the Undergraduates clad in oriental attire, and with eastern orchestra together with piano and guitar, harmoniously blending with their voices. The Chapel too was decorated with only hay, thus,

taking the on looker back to the stable at Bethlehem, where Christ the Saviour was born.

The orchestra started at 9.30 a.m. filling the Chapel with the music for a few minutes. The opening prayer was said by Rev. Fr. Antoa Mathias of the Good Shepherd Centre. The choir sang seven Carol songs. It was apparent that they had put in untiring efforts to bring it to the state of near perfection, with which they were presented. The songs had contemporary relevances, and the choir did justice by singing them with meaning and expression.

Variety was brought in the form of short talk- 'food for thought' in between the songs by four undergrads individually. Each handled these, and delivered with coherence, driving home the actual meaning of Christmas. A poem too was presented by two Undergraduates. The programme came to an end by 11.15 a.m with the winding up prayer by the Chaplain- Rev. G. D. Anandaraman.

On the whole the Chaplain and the University Christian Students are to be congratulated on their successful debut. It would be a treat to all, if the University Christian students Centre continues to present many more fruitful programmes.

— Swendirini Canagaratnam

Appreciation

Mr. S. C. Karunanathan

Having come to know the late Mr. Karunanathan from his school days at St. John's, I feel privileged to write this appreciation at his passing away recently in Australia.

As a senior student at St. John's in the late forties, he was known to be a very shy, quiet studious young man. Soon after winning the gold medal for Tamil oratory, he seemed to blossom to his full potential and started taking leading roles in many school activities culminating in his being made Senior Prefect in 1949. In sports, he had the distinction of having played in the college Volley ball team which won the all-Ceylon championship in 1949. As house master of Fleming house at that time, I came to know him very intimately as we lived at either

end of the same hostel and shared the responsibility of running it. It is here that he shone as a leader of men which I believe served him well in later years. That friendship, between student and teacher, we maintained over the years, and his last letter to me was received after his passing.

From St. John's, on to Mat as Christian College and an Honours degree and return to St. John's as teacher, where he just fitted in like a glove and was given more responsibility which he took on gladly. Fleming House Master and Prefect of Games were two of the many positions he held at college. It is during this period he married Kirupa, the daughter of the then Principal.

He then went to Madras again to do his Master's degree in Tamil. On his return he joined the staff of the Nallur Training College, probably in deference to the long standing principle at St. John's of no more than one member of a family on the staff. His rise in the department was swift from then on, moving over to Batticaloa Training College as Principal and then coming back to Jaffna as Chief Education Officer.

He then retired from Government Service and went over to Nigeria, as a lecturer in a Training College. Only last year he completed his assignment there and migrated to Australia with his family when death snatched him from our midst. He leaves behind his wife Kirupa and five children and their families to mourn his loss.

Karunanathan had a very pleasing personality and was easy to get on with. Both in his profession as a teacher of teachers in which he made a mark, as well as in many other activities, he brought to bear a unique sense of devotion and tried to do everything with meticulous care, which always endeared him to his superiors. Coming from a devoted Christian family and marrying into another, he lived a life of devotion and commitment to his Lord and Master. His life and witness should be an example to others.

He was a loyal Old Boy of the College and kept in touch with his Alama Mater from wherever he was. Soon after his arrival in Australia he was working hard towards organising a branch of the OBA there when death took him from our midst. By his passing, the educational community and the Christian community have lost a

IN LOVING MEMORY OF



Mrs. Kanagam Subramaniam

Died: 03. 01. 1979

"He shall keep my feet from falling,
Mine eyes from tears
And my soul from death"

Inserted by her loved ones in Jaffna and Australia.

8-01-1989.

IN PRECIOUS MEMORY OF



Mr. JACOB THEVASAKAYAM

Born: 24-01-1911.

Died: 14-1-86

Dearly Remembered by his Wife & Children

"E'va now to their eteaaal home
There pass some spirits blest
While others to the margia come
Waiting their Call to rest"

"Mao Vasam"
Erlalai North,
ERLALAI.

distinguished person and he is missed. As a friend and colleague, one could ask for no better.

We extend to his family our deepest sympathies and pray that God himself will grant them comfort.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841

நெல்லை வர் இதழ் வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
நதி-ஊன்தந்த உயர்த்தல்: பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும் இழிவாம்

மலர் 152 9, 13-01-1989 [இதழ் 41, 42

நேர்முகம்

முத்தமிழ் காவலர்

கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் நோக்கு

கேள்வி:- "நங்கள் தீவிர தமிழ் தொண்டாற்றக் காரண மாயிருந்தவை என்ன?"

பதில்:- நான் ஒரு தமிழன் தமிழ்த் தாயின் மீது கொண்ட அன்பு கடந்த பாசம், பற்று என்பவையே.

கேள்வி:- இப்பொழுது தமிழ் மொழியில் பிற மொழி ஆதிக்கம் சூடிய விட்டது. அதைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன?

பதில்:- அது நமது முன்னோடிகள் விட்ட பிழை. அன்று தட்டிக் கேட்க துணிவு இல்லாமல் போய் விட்டது. தாய் தமிழ்ச் சொற்களும் எழுத்துக்களும் அழகாக இருக்கும் போது வடமொழியை தமிழ்ப்படியாக்க கவந்து விட்டனர். தமிழ் அரிச்சுவடியிலும் கூட ஜ, ஷ, ஸ, ஹ, ஷாண்டூ, எழுத்துக்களை அப்பொழுதே திட்டமிட்டு சேர்த்து விட்டனர். சொற்களை ஆக்குவதற்கு தமிழ் எழுத்துக்கள் போதாது என்று சொல்லி அதை அரிச்சுவடியில் சேர்த்து விட்டனர். என்று தொண்டிச் சமூகத்தின் குறிப்பு.

கேள்வி:- தமியோடு பிற மொழிகளைக் கலந்து எழுதுகிறவர்களைப் பற்றி உங்களுடைய கருத்து என்ன?

பதில்:- பல மொழிகளைக் கலந்து எழுதுபவன் ஒரு மொழியிலும் பற்று இல்லாதவன் என்பதை என்னுடைய கருத்து தாகும்.

கேள்வி:- தமிழ் மொழி மீது தீவிர பற்றுக் கொண்ட நீங்கள் எழுது தீவிர தமிழ் பேசுபவர்கள் பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

பதில்:- தமிழ் பேசுபவர்கள் தமக்கென்று ஒரு தனிநாட்டைப் பெற வேண்டுமென்று விரும்புவதில் தவறு இல்லை. இன்று, உலகில், தமிழ் பேசுபவர்களின் எண்ணிக்கை ஆறு கோடி அல்லது மொழி பேசுபவர்களும் ஆறு கோடியே.

கேள்வி:- தமிழ் பேசுபவர்களுக்கு 25 நாட்கள் சொந்தமாக உண்டு. அந்த நேரத்தில் அவர்களும் அதே நேரத்தில் மொழிநிலைமையும் உண்டு. அந்த நேரத்தில் தமிழ் பேசுபவர்களுக்கு சொந்தமாக ஒரு நாடு இல்லை. தீவிர தமிழ் பேசுபவர்கள் தீவிர பற்றுத்துவம் உண்டா? என்றால் என்ன? இது ஆலங்கையில் மட்டும் நாடாற்றவர்கள் இல்லை.

இன்று இந்தியாவிலும் தமிழர்கள் நாடாற்றவர்களாகவே இருக்கின்றீர்கள்.

தமிழ் நாடு பிரியக்கூடாது என்று இந்தியாவில் சட்டம் ஏற்பட்டு விட்டது. இலங்கைத்தீவிலாவது ஒரு தமிழ் சமூகம் பிறந்தால் இந்தியத் தமிழர்களும் மகிழ்ச்சி அடையவர்கள். அதற்கும் இப்பொழுது வழி இல்லாமல் போய்விட்டது.

கேள்வி:- இலங்கை இந்தியா சமாதான உடன்படிக்கை பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

பதில்:- அது இலங்கையும் இந்தியாவும் செய்து கொண்ட ஒரு ஒப்பந்தம். இரு நாடுகளுக்கும் தான் அதனால் நன்மை. பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்கு அவ்வ.

புலிகளும் இந்திய அரசும் போர் நிறுத்தத்துக்கு உட்படுகின்றன. ஆனால் ஆயுதங்களை ஒப்படைத்தால் மட்டுமே போர் நிறுத்தம் என்ற நிபந்தனை பீதியடையச் செய்துள்ளது.

இந்தியா, தமிழர்களின் அச்சத்தை சந்தேகத்தையும் போக்கத்தவறி விட்டது. தமிழர்களுக்காக அது எதையும் செய்யவில்லை.

கேள்வி:- ஒரு வழி ஏற்பட்ட உங்களுடைய ஆலோசனை என்ன?

பதில்:- ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களை இணைத்துத் தேர்தல் நடத்து முன் அப்பிரதேச மக்கள் அந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா? என்பதை அறிய ஒரு வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டும். மக்கள் ஆதரித்தால் புலிகள் உடனடியாக ஆயுதத்தை கீழே வைத்து சரணடைய வேண்டும். மக்கள் அதனை எதிர்த்து வாக்களித்தால் இந்தியா உடனடியாக தனது படைகளைத் திரும்பி அமைக்க வேண்டும். விரும்பாத ஒரு ஒப்பந்தத்தை இன்னொரு நாடு படை பலத்தின் மூலம் உடாயமாகத் திணிக்கக்கூடாது. இது உலக அரங்கில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிழை. அதனவே இரு நாடுகளுக்கும் நலம் உண்டாக எங்கருத்து.

கேள்வி:- எழுது நாட்டு மக்களுக்கு என்ன கருதுகின்றீர்கள்?

பதில்:- எப்படியும் வாழலாம் என்பதை விட இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு வாழலாம். அதுவே அவைவருக்கும் சிறப்பான வாழ்வைத்தரும்.

— இவ்வாறு கூறினார் முத்தமிழ் காவலர்.

நன்றி

இந்தாமணி 04 - 09 - 1988

சமூக தலைமைத்துவப் பயிற்சினெறி

எம், பததி மக்கள் ஒரு நற் சமூகமாக உருவாக உதவுவதே யாழ் நற்சமூக நடுநிலைப்பதின் முக்கிய நோக்கமாகும். அடிமட்ட மக்களுக்கு யாதேனும் விதத்தில் சேவை செய்பவர்களை மேலும் வலுவுள்ள பலன் நிறைந்து ஆழமான கருத்துக்களையுள்ள பணியாளர்களும், சமூகநாயகர்களும் வளர உதவுவதற்காக நடுநிலைமைத்துவப் பயிற்சியை நாடாற்ற முன்வந்து அதனை நடைமுறை செய்து 83 விண்ணப்பங்கள் கிடைக்கப்பெற்று 50 பயிலுனர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இப்பயிற்சி நெறி பயிலுனர்கள், விருவரையாளர்கள், முச்சமூகத்தலைவர்கள், நிலைய சேவைகளுக்கும் உறுப்பினர் ஒரு சில அன்பர்கள் போன்றோருடன் நற்சமூக நடுநிலையத்தில் வைபவரீதியாக 1988 மார்ச்சு 10 ந்திகதி யாழ்ப்பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் கலாநிதி அழகையா துரைராசா அவர்களின் முதன்மையில் அங்குராார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. முதல் நிகழ்ச்சியாக 'விளக்கேற்றுவோம் என்ற விதம் எல்லோராலும் இசைக்கப்பட்டது. அடுத்து வரவேற்புரையும், இயக்குனரின் தலைமையுரையும் இடம்பெற்றன. அதில் ஓர்யுள்ள முகப்பை அடைவோம் என்ற நம்பிக்கையுடன் ஓர் இருண்ட சுரங்கத்தினுடாகச் செல்வோரைப் போலவே நாங்களும் இன்று பயம், கொலைகள், இழப்புகளுடன் இன்னும் பல இன்னல்களால் பீடிக்கப்பட்டு சீரான தலைவர்களையும் இழந்து விட்டிருக்கிறோம். ஆயுதம் தாங்கியவர்களின் தலைமைத்துவத்தில், நாம் விரும்பாத வேறொரு சக்திக்குட்பட்டுள்ளோம். எனவே மீண்டும் மக்கள் மத்தியிலே சமூகத்தலைவர்களை உருவாக வேண்டும். அடிமட்ட சேவைகளுக்கு ஊக்கமளிக்க மதங்கள், நற்பிரசைகள், அறிவாளிகள் ஆற்றல்படைத்தோர் ஒன்று சேரவேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்தார். இத்திசையில் செயற்பட எமக்கு மனமுவந்து உதவ முன்வந்த சகலருக்கும் குறிப்பாக விருவரையாளருக்கும் நன்றி தெரிவித்தார்.

வேண்டும். அதில் ஒரு துறை கல்வி இதற்குப் பல்கலைக்கழகம் ஒரு சாதனம் அது மக்களின் சொத்து அது உள்வாரிப்படிப்புக்களோடு நின்று விடாமல் வெளிவாரியாகவும் விசேசமாக தொழிலாளர்களுக்கு உதவும் பயிற்சிகளைக் கொடுக்கும்படமாகவும் இருக்கவேண்டும். அதன் வாயில்கள் முழுநாளுமே மக்கள் தேவைகளுக்கு காகத் திறந்து வைக்கப்பட வேண்டும். இத்திசையில் தாம் செயல்பட அனுமதி கோரியிருப்பதாகவும் வெகுநேரவில் அதைப்பெற, விரும்பு தர்கவும் தெரிவித்தார். ஊற்று என்னும் அமைப்புகள் பல கிராமங்களை முன்னேற்றுவதிலும் அங்கு தலைவர்களை உருவாக்குவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்தார். எழுது நிலைப்பயிற்சி நெறிக்கு பல பல்கலைக்கழக விருவரையாளர்கள் உதவ முன்வந்திருப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார்.

தொடர்ந்து பயிலுனர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம்மை அறிமுகம் செய்து தாம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதற்காக நன்றியும், தெரிவித்தார்கள் அதிலொருவர் அன்றைய நிகழ்ச்சிகள் சர் பிரான்சிஸ் கோவில் நடைபெற்ற சர்வமத ஒன்றுகூடல் நிகழ்ச்சியின் உணர்வை ஏற்படுத்துவதாகத் தெரிவித்தார். கலாநிதி தர்மன் சவரிமுத்து நாம் பயமான ஒரு குழுவில் தான் இருக்கிறோம். எனினும், பயத்தொதுக்கியவர்களாக அல்ல. மாறாக துணிவோடு செயற்பட அழைப்பு விடுத்தார்.

நன்றி
திரு. A. B. துரைராசா
நன்றியுரையுடன் நிகழ்ச்சி முடிவுற்றது.

மகாகவிஞன் பாரதி!

கவிமணி தேசிய வீராயன் அவர்கள் வாக்கின்படி

"பாட்டுக்கு ஒரு புலவன்" இருந்தான்—

அந்த ஒரே புலவன் மகர் கவி பாரதி!

"கள்ளையும் தீயையும் சேர்த்து நல்ல காற்றையும்

வான் வெளியையும் சேர்த்துக் கவித்தேன் பெய்து" கொடுத்த உலக மகாசவிஞன் பாரதி!

தமிழ் நாட்டின் மண்ணில் இருந்து கொண்டு கண்விழிகளை உயர்த்திப் பார்த்து "மன்னும் இமயமலை எங்கள் மகியே!" என்று தேசிய ஒருமைப் பாட்டை கம்பீரக் குரலில் முழக்கிய கவிஞன் பாரதி!

"பன்றிப் போத்தைச் சிங்கவேருக்கல்" என்று யோசக்தினால் பல வித்தைகள் புரிந்து தமிழனை உயர்த்தியவன் பாரதி!

"நமக்குத் தொழில் கவிதை; நாட்டுக்கு உழைத்தல்" என்பது பாரதியின் தாரக் மந்திரம்.

"வல்லமை தாரயோ இந்த மாறியும் பயனுற வாழ்வதற்கே! என்று தன்நலம் இல்லாமல் இறைவனை இறைஞ்சியவன் பாரதி!

எனவே, அவ்னுடைய பாடல் களிலே ஆழமும் அகலமும் ஓரியும் சத்தியமும் மின்னின. அவையே அமர கவிதை களாயின் அவனை அமரனாக்கின!

(3 பக்கம் பார்க்க)

தாரகை ஒளி
முடியந்தக்க வழியில் முயலாத முயற்சி பலர்
கூடிப்பாது காத்தாலும் தவறுபடும்.

எங்கள் கருத்து

வசந்த காலம் வருமோ

1988 ஆண்டு முடிந்து 1989 ம் ஆண்டு ஆரம்பமாகி விட்டது. "பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும், வழுவான கால வகையினுள்" என்பது தமிழர் பண்பாடு. 1981 ம் ஆண்டிலிருந்து 1988 ம் ஆண்டு வரை இலங்கையிலே தமிழர் பட்டபாடு "நாய் படாப்பாடு" 1987 ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 29 ம் திகதி இலங்கை இந்தியா ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. அதன் பின்னர் நிலைமைகள் மாறிவிடும் என்று பலர் ஆர்வத்தோடு எதிர்பார்த்திருந்தனர் ஆனால் நிலைமைகள் உடனடியாக மாறிவிடவில்லை. சில இடங்களில் நிலைமைகள் நெஞ்சை உருக்கும் வகையிலே சீர்கெட்டன

ஒன்றை நினைக்க அது வொழிந்திட்டொன்றாகும்
அன்றி அது வரினும் வந்தெய்தும்.

ஒன்றை நினைவாத முன்பந்து நிற்பினும் நிற்கும்
எனையாரும் ஈசன் செயல்

மாற்றங்கள் தான் நினைத்தவாறு நடவாவிட்டால் மனிதன் இறைவன் மேல் பழியைப் போடுவது இயற்கை.

இலங்கைத் தமிழர் அடைந்த இன்னல்களுக்கு இறைவனின் கோபமே காரணம் என்று பலர் கூறுவதுண்டு. எந்த விதமான துன்பமும் இறைவனுக்குச் சித்தமானதல்ல. இதனை ஏசாயாவின் புஸ்தகம் பதினேராம் அதிகாரத்தில் நாம் தெளிவாகக் காணலாம். தன்னால் படைக்கப்பட்ட மனிதர், வேதனைப் படுவனையும் கண்ணீர் வடிப்பதனையுங்கண்டு இறைவன் திருப்தியடைபவரல்லர்.

மனிதன் அடைகின்ற துன்பங்களுக்கு மனிதனுடைய அதிலும் சூறிப்பாக அரசியல் வாதிசளுடைய பேராசை, அவா, சிற்றின் பப்பிரியம், துரோத மனப்பான்மை என்பவன வ காரணங்களாகும்.

இனி வரும் நாட்கள் எப்படியோ புதிய வருடம் எப்படியோ என்று தமிழர் மகன் ஏக்கப்பெரு மூச்சு விடுகின்றான்.

ஆனால் மனிதன் திருந்திவிட்டானா? அரசியல் வாதி திருந்தி விட்டானா? என்று ஒருவரும் கேள்வி கேட்பது கிடையாது. நோயின் காரணத்தை அறியாமல் பலர் நோய்க்கு வைத்தியம் செய்யத்தொடங்கி விட்டனர் மனிதனின் உள்ளம் மாறிவிட்டும். "நான்" "எனது" என்னும் செருக்கு அறவேண்டும் தனக்காகவும் தன் குடும்பத்திற்காகவும் மனிதன் அழுவதன் தன் நாட்டுக்காகவும் சமுதாயத்திற்காகவும் பாடுபடும் நிலை வரவேண்டும்.

"நாயினும் கிழாய்ச்செந்தமிழ் நாய்ப்பார்
நலிவதை நான் கண்டும்
ஒய்தல் இன்றி அவர் நலம் எண்ணி
உழைத்திட நான் தவறேன்"

இந்த மனப்பான்மை என்று தமிழ் மகனுக்கு வருகின் றிதோ அன்றே அவனுக்கு சாத்தியும் சாதிச்சமும் ஏற்படும் இதனை விடுத்து ஒருவரில் ஒருவர் குற்றம் சுமத்துவதும் ஒருவரையொருவர் அழிக்க முயல்வதும் சிறுபிள்ளைத்தன மானவை. அவல் என் நினைத்து உரவினை இடிக்கும் பேதமைக்கு திகரணவை.

யாழ்ப்பெண இந்துிய திருமண்டலத்தின்

"திருமறை இல்லம்"

மீண்டும் புதுப்பொலிவுடன் விளங்குகிறது!

உங்களுக்குத் தேவையான சகலவித திருமறைகளும், பரிசளிப் பிற்றை ஏற்ற பெறுமதிவாய்ந்த திருமறைகளும் சிறுவர்களின் கண்கள் கண்ணவர் வர்ணவர்ணக் கதைப் புத்தகங்களும், கிறிஸ்தவ சித்திரக் கதைகளும், கிறிஸ்தவ வரைதலுக்கான புத்தகங்களும் (சிறுவர்களுக்கானது) ஸ்கிரிப்கேஸ், கலண்டர்கள், கிறிஸ்தவ சித்திரங்களைப் புத்தகங்களும், கிறிஸ்தவ சித்திரங்களை வரைவதற்கான ஒளி நாடாக்களும் இன்னும் பலவகையான பெறுமதிக்கான விளக்கவிடும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். விவரம் தயக்கம் இல்லாதவாறு பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

திருமறை இல்லம்,

182, 1-ம் குறுக்குத் தெரு,
யாழ்ப்பாணம்.

நானும் வாழத்தினேன் நயத்து வரிகளில்

மகாகவிஞன் பாரதி

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நெற்றியின் வியர்வை தன்னை
நிலத்திலே கொட்டி வைத்து
முற்றிய தெற்கு ளாக
முளைத்தது தந்து நிற்கும்
வெற்றியின் வேந்த ரெங்கள்
விரிய உழவர் தம்மைப்
பற்றிய கவிதை கொண்டு
பாடினேன் வாழி என்று!

உழைப்பெனும் ஆண்மை கண்டு
உளத்திலே உறுதி கொண்டு
பிழைப்பதே மேன்மை யென்று
பிறப்பதே மேன்மை யென்னும்
அழைப்பதை விடுத்து நிற்கும்
அவனியின் மாந்த ரானே
தழைப்பதே பொதுமை
யென்னும்
தத்துவப் புரட்சியாகும்!

உண்டவர் கொழுத்து வீங்க
உழைப்பவர் தெருவில் ஏங்க
கொண்டவர் முதலை வைத்துக்
கோயிலைக் கட்டி வைத்துக்
கண்டதால் என்ன லாபம்?
கவிதையாய் வந்த கோபம்
வண்டெனப் பாடி நிற்கும்!
வார்த்தையாய்ச் சீறி நிற்கும்!

தென்றலின் வேடந் தாங்கித்
திங்களின் வெளிச்சம் வாங்கி
வென்றிடும் ஆண்மை தேங்கி
விளங்கிடுத் தமிழை ஒங்கி
மன்றிலே கவிதை யாக்கி
மண்ணவ சரிதை யாக்கி
என்றுமே பாடி நிற்பேன்!
உங்களை வாழ்த்தி நிற்பேன்!

அந்தியின் அழகு பார்த்து
அதிக நலவு பார்த்து
முத்திய கவிதை பார்த்து
முன்பனி இரவு பார்த்து
சிந்திடும் எழிலை மெல்லாம்
சிந்தையிற் கட்டிப் பார்த்து
வந்திடுவ கவிதை யானே
வாழ்த்தினேன் முழுமையாக!
வாழி! வெல்க! வந்தனம்!

பிறப்புரிமைப் பிரகடனம்

மார்க்கி ஆறில்
திகுந்தது எனது
மாணி அவகாரம்! — இனி
யார்கழிக் தாளென்?
யானேர் கவிஞன்!
யாவுமென் பரிவாரம்!

— உயர்
ஏக்கமி தூக்கி
எழுவ ரேயென்
கவிதைக் குதாரம்! — இந்த
என்பதிக் காலம்
உழைப்பை வெயுன்
உயிரினக் காராரம்!

இறுதிவரை உம்பலவாய்
பொங்க வேண்டும்! — என்
இதயம் கலியாணரில்
மயங்க வேண்டும்!
உறுதிகரை மீடுகென்பில்
நிலைக்க வேண்டும்! என்
உள்ளம் கலியாணரில்
திசைக்க வேண்டும்!

அரங்கேறிப் பெர்த்தேன்
பாடவேண்டும்! — அதை
அவைபோலின் செவியருந்தி
ஆடவேண்டும்
தாங்கடி என்மனிலை
தாவவேண்டும்! — அதை
தமிழறிமா இடவேண்ட
தாவ வேண்டும்
நான்
தமிழென்னும் கவிவாசிக்
கவ வேண்டும்!

மகாகவி பாரதி உலகத்தில் உள்ள
எல்லா கவிஞர்களின் பாடல்களையும்
படித்து மனத்தை விசாலப் படுத்
திக் கொண்டவன்.

உலகத்திலேயே பாரதிக்கு மிகவும்
பிடித்தமான கவிதை ஜப்பானிய
நாட்டுக் கவிதைதான்.

அந்தக் கவிதைகளை அவர்கள்
ஹைக்க கவிதைகள்' என்பார்கள்.
மூன்று மூன்று அடியினிலே உள்ளத்
தைக் கொண்டு கொண்டு மனிதனை
அமரனாக்கும் ஆற்றல் உள்ள கவி
தைகள் ஜப்பானிய ஹைக்க கவி
தைகள் என்று புகழ்ந்து பெருமைப்
படுகிறார் பாரதியார்.

எாற்று வருகிறான்.

அவன் நல்ல மருந்தாக வருக!
அவன் நமக்கு உயிராக வருக!
அமுதமாகி வருக!

என்று தமிழின் ஜப்பானியரின்
ஹைக்க கவிதைப் பாணியில் கவி
தையும் இயற்றி தமிழ் கவிதை
உலகுக்கு மேலும் வளம் சேர்தார்
பாரதி.

ஒளி விழா

யாழ்ப்பெண இந்துிய காரைநகர்த்
திருச்சபையில், மார்க்கிமாதம் 22ம்
திகதி மாலை 2 மணியளவில், திருச்
சபையின் திறந்த வெளி அரங்கில்
இம்முறை 'தத்தார்க்கால ஒளிவிழா
அதி சிறப்பாகக் காரைநகர்த் திருச்
சபையின் வாஸி சங்கத்தினரால்
கொண்டாடப்பட்டது. இதற்குக்
காரைநகர்த் திருச்சபை ஊழியன்
வண. A. V. ஜேகதாசன் தலைமை
வகித்து நடத்தினர். பாடல்களையுள்
தொடங்கிய டெஸ்கம்ச்சியை சிறி
ஸ்த்தவாள்காக வெளிய மக்கினெ
ரும் பரிந்து கொள்ளும் வகையில்
நல்ல வரலாம் கொடுத்த மக்கினெ
கன்பால் சர்க்கைக் கொண்டாட
சபை ஊழியன்.

காரைநகர்த் திருச்சபை வாஸி
சங்கத்தினர் பரிய மறைபுரி
பெறப்பாது காரைநகர்த் திருச்
சபை அரங்கில் நடத்திய ஒளிவி
ழா, கொல்லா மரணத்தின்
நாடகம் பெரும்கு பாரதி
விருக்கவிக்காய் மட்டும்கு பாரதி
கவிந் நல்லெண்ணெய்க் கலாநிக்
செய்தார். திருச்சபையின் செயல்ப
பாட்டில் சரிபட வரவேக்கத்து
டுவ் விழாவிற்கு மகடம் டுட்டது
பேரல் வாஸி சங்கத்தினரின் விஸ்
ஷப்பாட்டு திகழ்ச்சி அமைந்தது.
நகைக் கவைபுடன் சேர்ந்த நல்ல
நிகார் கருத்தை இந் திகழ்ச்சி மூலம்
வெளிவிட்டுள்ளார்கள். இந் திகழ்ச்சி
சபையோரை மட்டும்குறிப்பிப் பொது
மக்களையும் மெய்சிவிக்க வைத்து
விட்டது. இவ்விஷயப்பாட்டு திகழ்ச்சி
சியை வாஸிசங்கத்தின் வாஸிப்
கரே முழுமையாக நடத்தியது
மேச்சத்தக்க தொன்றாகும். காரை
நகர்த் திருச்சபையின் வாஸிப்
முதன் முதலாகத் தனித்து திகழ்ச்சி
யிய விஸிஷா இதுவாகும்.

RETHINKING IN EDUCATION

Extracts from the Prize Day Address of Mr. A. Rajan Kadirjamar at the St. Patrick's College, Prize Day on 13.11.1938.

The great anxiety and demand for better examination results in an unrealistically competitive situation has resulted in hundreds of places in every nook and corner of Jaffna that claims to meet that demand with the least expenditure, and all our students flock to these places with the blessings of parents, teachers and principals. These are the tutories that have come to stay referred to as the parallel system of education in our country by Prof. K. D. Arudpragasam at the Jaffna College prize giving a few years ago.

We have therefore to ask the very haunting question - what have we really achieved in school these few years except to prepare our students as best as possible for the examinations? Is the school anymore the basic and fundamental unit of society? Has the school any more influence over its students in the way it ought to? Even the more accomplished of our students, the type we proclaim on our prize days are not in the country anymore as they continue with frenzy to swell the consumer society in the backyards of some foreign country where their presence is ignored or not even felt and in many cases not even wanted!

On the other hand their presence, skills and encouragement are needed here so badly to help build and rebuild our bleeding and languishing land. What has school achieved for us. All our dreams, our hopes in education for a better world in our land remain shattered. We stand against we do not even have the strength and determination to meet as principals, teachers or educators to take stock of what is happening to us. We are not in a position to lead anymore our society. All the powerful influences good or bad on our students seem to be somewhere outside the school. Good schooling and good education are not and the same thing anymore and they probably never were even if we were to take a glance at education during the classical era.

Some years ago we were startled by the sayings and writings of the radical Roman Catholic priest educator and Vice-Rector of the Catholic University of Puerto Rico - Ivan Illich. We may have to heed his prophetic utterances today at least we cannot ignore him. The questions he raised are haunting us today! A sampling of Rector Ivan Illich's voluminous writings on the subject is not altogether irrelevant to us.

"A divorce of education from schooling is in my opinion, already on the way—

There is no intrinsic reason why the education that schools are now failing to provide could not be acquired more successfully in the setting of the family, of work and commercial activity, in new kinds of libraries and other centres that would provide the means of learning. As the institutional forms that education will take in tomorrow's society cannot be clearly visualised, neither could any of the agents of reformers, concretely, the institutional style that would evolve from their reforms. The fear that new institutions will be imperfect at their return, does not justify our servile acceptance of present ones."

Even if we are helpless in that tragic dilemma, let us be sensitive to the winds of change that blow over us and let us have the courage to change the things that need to be changed by common and studied consensus. Of course there are many things that need not be changed and should not be changed and let us have the serenity to accept that fact. May God give us the collective wisdom to know the difference between what needs to be changed and what cannot be changed.

(continued from last Issue —
HENRY Hoisington —)

In 1852 Hoisington published an essay on the "Origin and Development of the Existing System of Religious Belief in India".

Tamil Scholar:

During his career in Jaffna he had made a successful effort to learn the Tamil language and study its principal literary texts. As observed earlier he had obtained a mastery of the spoken as well as the literary tradition. He had developed a great liking for the sacred kural (திருக்குறள்) in 1832 in a letter to the ABCFM he wrote.

Introduced today into the first class (6th year) the CURAL one of the most eminent moral poems of India.....

This we design as the highest Tamil class. It will be studied only by the higher classes, who are in some measure prepared to receive and understand its real character, and comparative value."

Dravidian philology was also one of the fields of study which attracted his attention. He anticipated the epoch making discoveries of Bishop Caldwell in the realm of Dravidian Philology. The close inter-relationship among the South Indian languages was recognized and commenced upon by Hoisington for he says:

"The Tamil is spoken by about eight millions of people, in Ceylon and on the adjacent continent. It is believed to be the radix of the Telugu, the Canarese, the Malayalini, the Tuluva and other dialects which constitute the speech of some twenty and thirty millions of people. So that it may well be considered as occupying Southern India. It is denominated by the Tamils "the Southern Speech" by way of distinction from the Sanskrit which they call the Northern Speech".

After his return to America the lecture he gave on the subject "India as a field for Inquiry and Evangelical labour" was published in the Bibliotheca Sacra of April 1852.

Though shaken by the loss of his son and weakened by the ailment of his heart, Hoisington remained steadfast in his faith

Rev. Fr. Rector, you have rightly pointed out that orientation, re-building and evolving a sound policy in education needs rethinking in education on sound democratic principles to meet the urgent needs of the critical hour and may I add it also needs to be reconciled to good schooling or to our own institutional styles.

Registered as a Newspaper at the G. P. O., Sri Lanka under No. Q/1/64/News/87
Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at American Ceylon Mission Press, 182, 1st, Cross Street Jaffna on Friday, January 1939, and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalar Road Jaffna.

until the very last moments of his life. From the letters of his wife Nancy we are able to see the trials and tribulations the family underwent.

"..... Mr. H. could get no passage to Madras (from Calcutta) until the first of Dec. When an opportunity of coming in an English ship was offered, he arrived on the 12... so after a separation of three months and nine days, we met with mingled emotions of joy and sorrow. Sarah and Richard met him with the exclamation "Papa" Lyman ((second son of Hoisington) died, little Lyman has gone to Heaven'. He had heard the tidings before leaving Calcutta. I had the pleasure of seeing him much improved in health but yet I fear as do all who know him the consequences of his returning to his labors."

Rev. Dr. Hoisington was one of the pillars of the American Ceylon Mission and his venerable qualities were in relation to the advancement of scholarship and the development of the Seminary. Posterity in this part of the world remains indebted to him and his memory would be cherished affectionately forever.

JAFFNA COLLEGE OF INSTITUTE OF TECHNOLOGY INTER HALL ATHLETIC MEET

The fourth Inter Hall Athletic Meet of Jaffna College Institute of Technology was held on Friday 4th November 1988 at the Institute play-ground. The meet started with the hoisting of the Institute flag by the Chief Guest, Dr. S. Jebanesan Principal, Jaffna College. Few track events scheduled for the final day were not worked out due to heavy rain on this day.

Dr. Jebanesan in his address to the students stressed the importance of developing three types of stamina. Without these mental, physical and spiritual stamina, it would be very difficult for a student to come up in life he said. Mrs. Sita Vimalalakshmi Jebanesan gave out the challenge cups and trophies to the winners at the Abels Auditorium.

Red Hall emerged as champion and Blue Hall was runner up.